L'Àngel del pèl

de l'àlbum "pixo sabates" dels 'De Fluvià Ribers Verds' gravat el 2005 amb cançons del 1985 al 1989

Un àngel baixa pedalant del cel al mig de la ciutat. Porta un missatge de l'etern, pare de tots els condemnats.

És un remei d'apotecari per als pecadors desconsolats Si no l'useu amb molt de compte l'invent se us pot descontrolar.

Tinc un pèl a la butxaca que em donà un àngel del cel, dient-me que em defensava dels dimonis de l'infern.

Vés a saber si és veritat.

Vaig provar-lo de seguida, seguint el llibre d'instruccions angelical: me'l passo per aquí me'l fico per allà...

Diuen que l'home és racional, que sap destriar el bé del mal. Fou fet, pastat i embolicat a imatge del Déu celestial.

Posa'l dret damunt la cara, acarona'l dolçament. Sentiràs una descàrrega com si fossis fluorescent.

No siguis covard, te'n penediràs.

Engego el test de seguida per saber si això és veritat i enceto la lletania de cent-mil terribles pecats:

Renego per aquí,
copulo per allà,
em carrego una monja, robo un capellà.
Reposo un instant,
torno a respirar,
m'exploten els ulls,
començo a trempar.
L'àngel se m'enfila,
l'àngel vol follar,
li amorro la nina,
l'àngel es desfà,
l'esperit se li'n va,
l'esperit se li'n va...

música: Miquel Riera Lletra: Xavier Ruscalleda

Vidiotació a gralla Xavier Viñas

L'Àngel del pèl

de l'àlbum "pixo sabates" dels 'De Fluvià Ribers Verds' gravat el 2005 amb cançons del 1985 al 1989

pu - lo per_a-llà_em car - re-go_u-na mon-ja ro bo_un ca-pe-llà. Re - po-so_un ins-tant, tor -

no a res-pi-rar, m'ex - plo-ten el ulls, co-men - ço a trem-_{par.} L'àn - gel se m'en-fi - la l'àn -

Un àngel baixa pedalant del cel al mig de la ciutat. Porta un missatge de l'etern, pare de tots els condemnats.

És un remei d'apotecari per als pecadors desconsolats Si no l'useu amb molt de compte l'invent se us pot descontrolar.

Tinc un pèl a la butxaca que em donà un àngel del cel, dient-me que em defensava dels dimonis de l'infern.

Vés a saber si és veritat.

Vaig provar-lo de seguida, seguint el llibre d'instruccions angelical: me'l passo per aquí me'l fico per allà...

Diuen que l'home és racional, que sap destriar el bé del mal. Fou fet, pastat i embolicat a imatge del Déu celestial.

Posa'l dret damunt la cara, acarona'l dolçament. Sentiràs una descàrrega com si fossis fluorescent.

No siguis covard, te'n penediràs.

Engego el test de seguida per saber si això és veritat i enceto la lletania de cent-mil terribles pecats:

Renego per aquí,
copulo per allà,
em carrego una monja, robo un capellà.
Reposo un instant,
torno a respirar,
m'exploten els ulls,
començo a trempar.
L'àngel se m'enfila,
l'àngel vol follar,
li amorro la nina,
l'àngel es desfà,
l'esperit se li'n va,
l'esperit se li'n va...